

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان و فشرده از: ندا رضائی و یادداشت پورتال
۰۵ اپریل ۲۰۱۹

یادداشت:

ضمن این که مطالعه این نوشته را به تمام خوانندگان عزیز پورتال توصیه می داریم از آنها صمیمانه تقاضا داریم، بادر نظر داشت سیل های بنیان برافکن روز های اخیر در افغانستان و ایران و خسارات جانی و مالی که بار آوردند، مطالعه این نوشته را به تک تک دوستان خودشان که علاقه مند به مبارزه علیه بلایای طبیعیاند نیز پیشنهاد نمایند. هرگاه خوانندگانی بخواهند این نوشته کوتاه را جزوه گونه بین مردم پخش نمایند، نه تنها هیچ مانعت کاپی رایت در آن نیست، بلکه ما هم حاضریم در حد امکان به آن خوانندگان کمک تخنیکی بنمائیم.

اداره پورتال AA-AA

درس هائی از کوبا: مشارکت مردمی در مدیریت بحران پایدار

پس از زلزله اخیر در کرمانشاه، بحران در مدیریت بحران، انتقادات فراوانی در مورد مسأله کنترل و مدیریت حوادث غیرمترقبه را در سطحی وسیع مطرح ساخت. با وجود تجربه های فراوان ستاد حوادث غیرمترقبه و سایر ارگانهای ذی ربط در زلزله ها، سیلها و طوفانهای اخیر و حضور همواره پررنگ اما غیرسازمانی مددکاران و نیروهای داوطلب، امداد رسانی همواره با تأخیر و سردرگمی همراه بوده است. تأخیر در آواربرداری و ارائه کمکهای اولیه پزشکی درکنار ناموزونی و ناهماهنگی در امداد رسانی نیروهای مردم نهاد و دولتی خود، انرژی و نیروهای مادی و معنوی بسیاری را در فرایند امداد رسانی به هدر داد. امروز نیز، پس از وقوع سیل در استان های غربی و شمالی، روند بازسازی و بازگشت به زندگی عادی فرآیندی کند و فرسایشی برای آسیب دیدگان به نظر می آید. این غافلگیری و سردرگمی در حوادث پیاپی، انگیزهائی شد تا به بررسی یکی از نمونه های موفق مدیریت بحران پایدار بپردازیم که متکی بر مشارکت و مداخله مردمی است. در اینجا مختصری به تجربه کوبا می پردازیم که اکنون مورد توجه کشورهای چون امریکا و جاپان در جهت دستیابی به مدیریت پایدار بحران قرار گرفته است.

کوبا، تقریباً هر سال با طوفانهای سهمگینی دست و پنجه نرم می کند که خرابیهای بسیاری در پی می آورد، اما نرخ تلفات جانی این حوادث بسیار اندک است. آموزش عمومی و ریشه کنی بیسوادی از جمله عواملی است که سبب شده همه مردم به خطرات ناشی از طوفان آگاه باشند و مفهوم هشدارهای دولت را درک کنند. استفاده از منابع انسانی و فناوری پیشرفته برای کاهش آسیبهای با اقداماتی از جمله توصیه های به موقع به همه مردم با استفاده از تمام ابزارهای ممکن، تخلیه و انتقال برنامه ریزی شده و پیشگیرانه جمعیت به ویژه افراد آسیب پذیرتر مانند زنان باردار، افراد معلول و سالمندان که پیش از وقوع واقعه شناسائی می شوند، همه از اقداماتی مؤثری اند که بدون وجود سازمان اجتماعی فراگیر تحقق نمی یابد.

واکنش به بلایای طبیعی در کوبا بر سیستم هواشناسی بسیار پیشرفته و کارآمد و همچنین آموزش عمومی استوار است که به مردم درباره طوفانهای گرمسیری و گردابها و گردبادهای سهمگین هشدارهای لازم را می دهد. کوبائیه مردمی تحصیل کرده اند، حس همبستگی و انسجام اجتماعی قوی دارند و در بسیج و نهادهای سازمان یافته توده ئی، گروه های حرفه ئی و ساختارهای سیاسی تجربه زیادی دارند.

در پانزده سال گذشته کوبا طوفانهای بسیاری را از سرگذرانیده است. چند نمونه را در ذیل اشاره میکنیم:

۴ نومبر ۲۰۰۱: طوفان میشل

مقیاس سافیر-سیمسون: ۴

خسارت اقتصادی: ۱ میلیارد دلار.

سرعت باد: ۲۱۶ کیلومتر / ساعت.

تخلیه: ۷۱۲ هزار نفر

جمعیت اسکان داده شده در پناهگاه های عمومی: ۲۷۰ هزار نفر

آمار مرگ و میر: ۵ نفر

۲۰ سپتمبر ۲۰۰۲: طوفان ایزیدور

مقیاس سافیر-سیمسون: ۲

سرعت باد: ۱۶۰ کیلومتر / ساعت

تخلیه: ۲۸۰ هزار نفر (به همراه حیوانات)

۱ اکتوبر ۲۰۰۲: طوفان لیلی،

مقیاس سافیر-سیمسون: ۲.

سرعت باد: ۱۱۰ کیلومتر / ساعت

تخلیه: ۱۶۵ هزار (۸۶ هزار پناهگاه)

۱۳ اکتوبر، ۲۰۰۴: طوفان چارلی،

مقیاس سافیر-سیمسون: ۲.

سرعت باد: ۲۲۰ کیلومتر / ساعت

تخلیه: ۱۴۹ هزار نفر

محل: هاوانا و پینار دل ریو

سپتمبر ۱۲، ۲۰۰۴ - طوفان ایوان،

مقیاس سافیر-سیمسون: ۵

سرعت باد: ۲۵۰ کیلومتر / ساعت

محل: یوونتود/ و پینار دل ریو

تخلیه: ۱ میلیون و پانصد هزار نفر

۵ جولای ۲۰۰۵ طوفان دنیس

باد: ۲۴۰ کیلومتر / ساعت

تخلیه شده: ۶۰۰ هزار نفر

۸ سپتمبر ۲۰۱۷: ایرما

مقیاس سافیر-سیمسون: ۵

سرعت باد: ۱۹۵ کیلومتر / ساعت

مرگ و میر: ۱۰

در سال ۲۰۱۶ طوفان متیو جان ۴۴ نفر را در ایالات متحده گرفت اما در کوبا به رغم ویرانی‌های فراوان کسی کشته نشد. همچنین هنگامی که بر اثر طوفان کاترینا، بیش از ۱۸۰۰ نفر در ایالات متحده جان خود را از دست دادند، در کوبا هیچ‌کس کشته نشد. در سال ۲۰۰۸ طوفان گوستاو و ایک در اوج شدت خود جان ۷ نفر را گرفت، در حالی که با ادامه حرکت این طوفان در ایالات متحده، با وجود این که مقدار زیادی از قدرتش کاسته شده بود، ۳۰ نفر جان خود را از دست دادند. در جریان طوفان ایزابل در سال ۲۰۰۳ نیز تعداد شهروندان آمریکایی بیشتری در قیاس با جان‌باختگان ۶ طوفان بزرگ کوبا در بازه میان سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۳، کشته شدند؛ و این الگو برای تمامی طوفان‌هایی که هر دو کشور را مورد حمله قرار داده است، تکرار می‌شود. جای تعجب ندارد که سازمان‌های بین‌المللی مانند صلیب سرخ و ملل متحد بارها و بارها کوبا را نمونه جهانی کاهش خطر بلایای طبیعی نامیده‌اند. در واقع در کوبا خطر مرگ در طوفان ۱۵ برابر کمتر از امریکاست و در حالیکه خود درگیر یکی از سهمگین‌ترین طوفانهای دهه اخیر، یعنی طوفان ایرما بود ۷۵۰ نیروی پزشکی و امدادی به انتیگوا، باربودا، سنت کیتس، سنت لوسیا و باراباس فرستاد.

اجزای اصلی طرح پیشگیری از بلایای طبیعی در کوبا

برنامه ریزی. در کوبا این برنامه نهادهای ملی، ایالتی، شهر، شهرک، دهکده و حتی محله‌ها را پوشش می‌دهد. طراحی نقشه راه برای مخاطرات ناشی از بلایای طبیعی، مردم را در هر سطحی دخیل می‌کند. در سطح جامعه، در محلات، پزشک خانواده یا نمایندگان سازمانهای توده‌ئی این وظیفه را بر عهده دارند. تهیه نقشه راه دقیق و مستمر عامل اصلی کاهش خطرات در کوبا است. این نقشه در سطح محلی، کلید شناسایی آسیب پذیریهایی خاص جامعه است. از این نقشه پیوسته روزآمد، در شناسایی افراد در معرض خطر، نیازهای انتقال و تخلیه افراد از مکانهای پرخطر، ایجاد پناهگاه و تأمین نیازهای ضروری استفاده می‌شود.

هماهنگی. طراحی برنامه‌های امدادسانی با مشارکت مقامات دولتی، اعضای دفاع مدنی، سازمانهای اجتماعی و رهبران سیاسی محلی صورت می‌گیرد.

شبکه ای وظیفه شناس و آماده از داوطلبان، مسؤولان حوادث غیرمترقبه و مقامات بهداشت عمومی همه در هماهنگی با هم کار می کنند. می توان بر سازمان اجتماعی اتکاء کرد؛ این کار به همین مردمی که باید انتقال و اسکان یابند بستگی دارد. و مردم مناطق دیگر نیز به کمک افراد در محله ای مشخص می شتابند.

آموزش. به مردم در مورد طوفانها و درجه تخریب آن آموزش داده می شود. حتی مسائل ریاضی در مدارس تعیین حرکت طوفانها را آموزش می دهد. در واقع، کلید این سیستم، آموزش جامعه است. کودکان نیز در تمرینات آماده سازی شرکت می کنند، تکنیکهای کمک های اولیه و زنده ماندن را با کارتونهای آموزشی فرا می گیرند، و همچنین یاد می گیرند داروهای گیاهی را پرورش دهند و چطور در شرایط سخت غذا پیدا کنند. در مدرسه، به دانش آموزان نیز جزواتی در مورد وضعیت اضطراری ارائه می شود. پیشگیری، آمادگی و واکنش به حوادث، بخشی از برنامه های درسی مدارس است و در بسیاری از برنامه های درسی دانشگاهی نیز گنجانده شده است.

از آنجائی که آموزش تا کلاس نهم اجباری است و آموزش عالی به راحتی برای همگان قابل دسترسی و رایگان است، تمام کوبائی ها می توانند به مواد آموزشی در مورد بلایای طبیعی دسترسی پیدا کنند. این عوامل در آگاهی عمومی، مشارکت و سازماندهی مدیریت بحرانها نقشی حیاتی دارند.

ارائه مستمر اطلاعات به مردم و ارتباط سطح تهدید با اقداماتی که با توجه وضعیت بحرانی باید اتخاذ شود. رسانه های جمعی باید اطمینان حاصل کنند که مردم تمامی جوانب واقعه را درک کرده اند. با استفاده از تلویزیون، رادیو و سازمانهای اجتماعی از جمله کلیساها، مدارس و پولیس تا جای ممکن ابعاد فاجعه طبیعی را کنترل می کنند.

هنگامی که تهدیدی در شرق کارائیب مشکلاتی به وجود می آورد، کانالهای تلویزیونی و ایستگاههای رادیویی در کشور روزانه تهدیدات بالقوه را بررسی می کنند. کل کشور بر اساس اقدامات احتیاطی عمل می کند، همه چیز به حالت تعلیق در می آید تا تهدید طوفان به پایان برسد.

فناوری. متأسفانه تحریمها علیه کوبا مانع از همکاری هواشناسی امریکا با کوبا شده است. با این حال کوبا با مشارکت شهروندان و سرمایه گذاری در بخش هواشناسی برای پیشبینی طوفانها گامهای چشمگیری برداشته است. در واقع تا سال ۱۹۹۹، مرکز هواشناسی کوبا که زمانی غیرقابل اطمینان و ناکارآمد بود، ۸۹ تا ۹۲ درصد طوفانها را مانند امریکا و اروپا پیشبینی کرد. از این رو پیشرفت تکنولوژی به همراه افزایش ارتباطات و مداخله شهروندان، آنها را نه تنها پیشاپیش آماده کرده است بلکه احتمال تلفات جانی در کوبا را به ۱۵ برابر کمتر از امریکا رسانده است.

دفاع مدنی کوبا با ایجاد سیستم دفاع ملی در سال ۱۹۶۶، توانائی خود برای حفاظت، واکنش سریع و بازسازی ویرانه های بلایای طبیعی را بهبود بخشید. پایبندی دفاع مدنی به مدیریت محلی و بومی، دانش محلی را بهینه می کند، همبستگی را تقویت می کند و مشارکت در جامعه را افزایش می دهد. دفاع مدنی نقش مهمی برای کارکنان مراقبتهای بهداشتی از جمله پزشکان و پرستاران خانواده قائل است. این بخشی از تلاش بزرگتر سیستم دفاع مدنی در هماهنگی با مدارس، مراکز کار، رسانه های جمعی، سازمانهای اجتماعی و نهادهای مردمی است. کوبا جامعه ای است بسیار سازمانیافته، بدین معنی که شبکه های اجتماعی مترکم و فراگیری بیش از وقوع حادثه سامان یافته اند. همکاری دولت کوبا با دفاع مدنی، وزرات بهداشت، شهرداریها و شوراهای سازمانهای محلی بسیج، تخلیه و اسکان مردم را تسریع کرده است.

در واقع، از رهبران سیاسی و متخصصان برای برقراری ارتباط با مردم استفاده می شود تا مقامات در کانون بحران قرار بگیرند و ارتباط خود را با مردم حفظ کنند و آسیب دیدگان فراموش نشوند.

مانور آمادگی هر سال در ماه می، قبل از آغاز فصل طوفان، کوبائیاها در وزارتخانه ها، مدارس، محلهای کار و بیمارستانهای خود در مانورهای اجباری دو روزه برای کاهش خطر شرکت می کنند. همه شهروندان در این مانور مشارکت می کنند که میزان آمادگی ملی و محلی مناطق مربوطه را امتحان می کند. سیستم بهداشت و درمان کوبا نیز سالانه در مانور سراسری شرکت می کند و فوریتهای برنامه های ملی به صورت مستمر سالانه به روز می شود.

مشارکت و سامانمایی مردمی. مردم می دانند با توجه به محل و قدرت تخریب طوفان، چه زمان، چه کاری باید انجام شود، و چطور و از دولت چه انتظاراتی داشته باشند. علاوه بر این، دفاع مدنی نیز پوشش رسانه ئی کاملی از وقایع می دهد. خلاف کشورهای مانند امریکا که برنامه ریزی درباره بلایای طبیعی بدون مشارکت مردم صورت می گیرد. آمادگی برای حوادث در کوبا در طول سال انجام می پذیرد. هر فرد در کوبا باید برنامه آموزشی دفاع مدنی را سپری کند تا چگونگی همیاری در گروههای نظامی، دولتی، ایالتی و محلی را تجربه کند، در مانورهای اجباری شرکت کند که این امر شناسائی شهروندان آسیب پذیرتر را راحتتر می کند که توجه به آن از ارکان اصلی آمادگی در کوبا است. میلیونها نفر در هر حادثه جابه جا و در محلهای اقامت موقت اسکان داده می شوند. این سیستم آمادگی بر اصول مشخصی استوار است. همیاری، بسیج نیروها، حفاظت از دارائیاها با هدف حفاظت از شهروندان. در عین حال هشدارها به وسیله رادیو و تلویزیون به گوش ۹۷ درصد مخاطبانی که آموزشهای لازم را دیده اند، می رسد. افراد با چرخه کامل اقدامات مربوط به کاهش خطرات و برنامه ریزی تدارکات برای موارد اضطراری و واکنشهای لازم آن آشنا هستند، شبکه های ارتباطی مردمی را ایجاد می کنند، هشدارهای اولیه را اعلام و به طور مرتب آموزش را بهینه سازی می کنند. هنگامی که یک طوفان پیشبینی می شود، دولت ابتداء هشدارها را اعلام می کند، سپس در آماده باش قرار می گیرد و در زمان نزدیک وقوع حادثه و آماده باشهای اضطراری مکرر آماده امدادسانی می شود و در نهایت راهنمایی لازم را در مورد ریکاوری ارائه می کند. مردم می دانند از چه کارهایی باید اجتناب کنند، و در هر یک از مراحل آمادگی، واکنش اضطراری و بهبودی و بازسازی باید چه گامهایی بردارند.

تخلیه و اسکان موقت براساس برنامه ملی، منطقه ئی یا محلی صورت می گیرد. تخلیه بر مبنای محل اقامت حداقل ۲۴ ساعت، پیش از آن که طوفان به آن منطقه برسد باید انجام شود. همسایگان و افراد ساکن در یک منطقه خاص می دانند که به کجا انتقال داده خواهند شد. پزشکان محله به مردم در حال انتقال کمک می کنند، آنها اطلاعات بیماران و نیازهای او را در اختیار دارند. مکانهایی که افراد به آنجا منتقل می شوند، تجهیزات پزشکی خاص مورد نیاز افراد را در خود دارد. از پیش در نقاطی که مردم به آنجا انتقال داده می شوند، آب، و غذا و جای خواب و توالت فراهم شده است. با این حال، معمول است که مردم به خانه های دیگران (اغلب بستگان و دوستان) برده می شوند. خدمات برق و گاز چند ساعت قبل از طوفان به منطقه قطع می شود.

پناهگاههای جمعی در ابتدای مرحله زنگ خطر در مدارس و ساختمانهای عمومی ایجاد می شوند و در آنجا مردم ذخایر آب، دارو و لوازم را دریافت می کنند. با تأمین منابع حیاتی، بیمارستانها، مدارس و ... این مراکز در طول فاجعه طبیعی باز می مانند. سران مختلف وزارتخانه ها از نزدیک همکاری می کنند. هر سرپناهی دارای مدیر، معاون، پزشک، پرستار، روانشناس، دامپزشک برای حیوانات خانگی و پولیس و نمایندگان صلیب سرخ است. دولت منابع ضروری برای تخلیه را فراهم می کند: اطلاعات مربوط به افراد در حال انتقال، حمل و نقل، غذا، پرسنل پزشکی و امکانات پذیرش آنها در مکان جدید به روشنی مشخص است. افرادی که باید به مکانی امن انتقال داده شوند، خود بخشی از منابع انسانی مورد استفاده در کار انتقال جمعیت هستند.

فرهنگ ایمنی. آموزش عمومی در مدارس و برنامه های صلیب سرخ کوبا در رسانه ها و مانورهای آماده سازی، مردم را آماده رویارویی با حوادث می کند که همین «فرهنگ ایمنی» را در کوبا شکل داده است. این خطمشی با تأثیرات چند وجهی باعث کاهش مخاطرات و قربانیان در بسیاری از موارد شده است. تجربه کوبا نشان می دهد که سیستمهای مدیریت بحران، باید رابطه بین آموزش در مدارس و تمرینات واقعی را در نظر بگیرند. با چنین نگاهی، ایجاد ساختارهای همیاری و مشارکتی، استفاده مؤثر از منابع قدرت توده ئی و ایجاد فرهنگ ایمنی امکانپذیر می شود.

حفاظت از دارائی ها و افراد آسیب پذیرتر. کوبا تمرکز خود را بر نجات جان انسانها و حفاظت از دارائیهای مردم گذاشته است، با وجود تحریمهای اعمال شده و ضعف در ساخت و سازها، در کوبا بازسازی و نگهداری از ساختمانهای محل سکونت مردم تضمین شده است. به طور اخص، هر شهرداری شدت یک فاجعه طبیعی و تعداد واحدهای مسکونی که ممکن است خسارت ببینند را محاسبه می کند و مؤثرترین راه برای محافظت از زیرساختها را مشخص می کند. برای مناطقی که آسیب پذیر شناخته می شوند، پیش از نزدیک شدن طوفان، ژنراتورهای آب آشامیدنی و پرسنل پزشکی بیشتری اختصاص داده می شود. در واقع دولت موظف به ارائه این خدمات به مردم است.

هر یک از ۱۴ ایالت و ۱۶۹ شهرداری برنامه امداد را برنامه ریزی می کنند که آسیبهای بالقوه اعم از مالی و زیرساختی را پیشبینی می کند. هدف اساسی هر برنامه محلی، شناسایی خطرات و آسیب پذیری بخشهای اقتصادی و زیرساختی هر شهرداری از طریق تحلیل آماری دقیق است. هر شهرداری اطلاعات زندگینامه ئی همه شهروندان را در اختیار دارد. مسوولین شهرداری از این اطلاعات برای امدادسانی بهتر استفاده می کنند و محافظت از شهروندان آسیب پذیرتر و ساختمان خانه ها را هدف اصلی خود قرار می دهند و از طریق این اطلاعات به سرعت شهروندانی را که به کمک بیشتری نیاز دارند شناسایی می کنند و در مراحل بازسازی بدون دریافت هزینه خسارات آسیبدیدگان را جبران می کند.

دیپلماسی بلایای طبیعی کوبا

دیپلماسی بلایای طبیعی و پزشکی، از اجزای کلیدی سیاست خارجی کوبا است. البته این فعالیتها اغلب بر کشورهای دارای روابط نزدیک با کوبا متمرکز شده است. این دیپلماسی حاکی از همپوشانی دیپلماسی بهداشت و درمان و امداد رسانی بلایای طبیعی است. یکی از مهمترین دستاوردهای دستگاه خدمات درمان کوبا، بریگاد هنری ریو است که در سراسر جهان از سال ۲۰۰۵ به کار امدادسانی در سراسر جهان مشغول است. این بریگاد پزشکی نتیجه تاریخی امداد رسانی است که در سال ۱۹۶۰ با اعزام ۳۵ نفر از کوبا به چیلی بعد از زلزله آغاز شد. پزشکان کوبا تاکنون به بیش از بیست کشور در امریکای جنوبی، افریقا و آسیا برای امدادسانی اعزام شده اند و با برپائی بیمارستانهای صحرائی، تأمین دارو و آموزش به امدادگران و داوطلبین بومی، دیپلماسی کمک رسانی کوبا را در جای جای جهان عملی کرده اند.

از دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۹۹، کوبا در نتیجه توافق با ونزوئلا، به این کشور هنگام وقوع چنین رویدادهائی یاری رسانده است. تنها یک هفته پس از طوفان کاترینا، کوبا تیم پزشکی به گواتمالا فرستاد، جائی که تقریباً به ششصد هزار نفر از کسانی که طوفان زندگی آنها را تحت تأثیر قرا داده بود یاری رساندند. پس از زلزله مرگبار در پاکستان، این بریگاد پزشکی به پاکستان اعزام شد. در واکنش به بحران گسترده انسانی، ۲۵۶۴ پرسنل پزشکی این بریگاد، ۳۲ بیمارستان صحرائی را در محل ایجاد کردند و به ۱.۷ میلیون آسی بدیده (۷۳ درصد از همه قربانیان) کمک رساندند. اعضای بریگاد با استفاده از تکنیکهای پیشگیرانه، یادگیری زبان محلی و پیشگیری از بیماری همه گیر از موج دوم مرگ و میر

پس از فاجعه اولیه جلوگیری کردند. در واقع، تأکید بریگاد پزشکی بر تکنیکهای پیشگیرانه، در کنار مدل امدادسانی کوبا به کاهش تلفات انجامیده است.

جان اگلند، هماهنگ کننده کمکهای اضطراری ملل متحد، خاطر نشان کرد که برنامه کوبا معمولاً در خبرها نمی آید. بنابراین، ما به ندرت از آمادگی منحصر به فرد و مشارکتی کوبا مطلعیم. بنا به گزارشهای نیویورک تایمز کوبا به خوبی این طوفانها را تاکنون مدیریت کرده است. راسل اولونور، مسؤول امدادسانی طوفان کاترینا که در سال ۲۰۰۵ در نیواورلئان خسارات زیادی به بار آورد، معتقد است دولت ایالات متحده باید از کوبانیها یاد بگیرد. ریچارد ارستاد از کمیته خدمات دوستانه امریکا نیز آمادگی کوبا در مواجهه با بلایای طبیعی را مایه شرمساری ایالات متحده می داند. با اینحال، کوبا در مورد بازسازی پس از طوفان با مشکلات جدی مواجه است. اجتناب از پیامدهای فاجعه بار طبیعی بستگی به سرمایه انسانی و بسیج توده ها دارد. تحلیل تجارب گذشته نشان می دهد که سیستم مدیریت بحران کوبا سوابق درخشانی به ویژه در آمادگی، واکنش سریع به فاجعه، مشارکت مردمی و پیشبینی علمی آب و هوا دارد. کوبا دارای توانائی منحصر به فردی در تخلیه و پیشگیری از انواع مختلف فجایع طبیعی را دارد. اما همانطور که بنگینو اگیلا و جوزف ترینور خاطر نشان می کنند، این جزیره دارای منابع مالی محدودی است که مانع بازسازی سریع آن می شود. در واقع، پس از بلایای طبیعی، کشور با مشکلات زیادی در بازسازی مواجه است. تحریم های اقتصادی ایالات متحده نیز این وضعیت را بغرنجتر کرده است.

منابع:

- 1) **Natural Disasters and Planning: the Cuban State and Popular Participation**
<https://www.counterpunch.org/2014/02/19/natural-disasters-and-planning-the-cuban-state-and-popular-participation/>
- 2) **Steps towards sustainable and resilient disaster management in Japan: Lessons from Cuba**
<http://www.ijhsdm.org/article.asp?issn=2347-9019;year=2015;volume=3;issue=2;spage=54;epage=60;a>
- 3) **Before the Hurricane**
<https://www.jacobinmag.com/2017/08/hurricane-harvey-cuba-disaster-plan>
- 4) **Disaster Relief Management In Cuba**
<http://www.medicc.org/resources/documents/medicc-review-disaster-management.pdf>
- 5) **In the Eye of the Storm: Disaster Management Lessons from Cuba**
<https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwizvJP6-N3XAhWJDZoKHTLxAtlQFggpMAA&url=http%3A%2F%2Fwww.medicc.org%2Fresources%2Fdocuments%2Fmedicc-review-disaster-management.pdf&usg=AOvVaw2NovqCJqFILUtJBjdxhKJR>
- 6) **After Irma, a Look at Why Cubans are 15 Times Less Likely to Die from Hurricanes Than Americans**
https://www.democracynow.org/2017/9/12/after_irma_a_look_at_why

با ترجمه فارسی

[سوسیالیسم و کابینالیسم در برابر طوفان؛ تجربه‌ی کوبا و امریکا](#)